

HET OPROEPEN VAN LANDSTORMPLICHTIGE ARTSEN.

In dit *Tijdschrift* van 12 Januari II. lezende het resultaat van de commissie in zake gemobiliseerde artsen, rijst terstond de vraag, of in deze zaak langs anderen weg niet meer gevolg zou zijn behaald, dan thans te verwachten is, vooral nu de groote bladen zoo vriendelijk (?) zijn geweest aan deze zaak algeheele ruchtbaarheid te geven. Verschillende gemeenten zijn *nu* goed ingelicht: hun gemeente-arts, die indertijd niet gemist kon worden (geschikte waarnemers waren niet te krijgen), zal nu worden gemobiliseerd en deze zal vervangen worden, zoo wordt althans voorgesteld, door een der nu gemobiliseerde geneeskundigen, meestal jonge collega's, voor het meerendeel juist vóór of tijdens de mobilisatie afgestudeerd, die hier gelegenheid zullen vinden hun kennis en ervaring op te frisschen. In plaatsen, waar verscheidene artsen gevestigd zijn, zullen de ingezetenen met een dergelijke waarnemerij genoegen nemen: in bijzondere gevallen is toch ervaren en geoefende hulp bij de hand, terwijl de zich opfrisschende geneeskundige zich veilig zal gevoelen, wetende dat altijd steun bij een collega is te vinden; — in meer afgelegen gemeenten, waar verdere assistentie van nabij ontbreekt, zal men niet erg er op gesteld zijn, hulp in te roepen van een sedert langen tijd gemobiliseerden arts, die geruimen tijd van belangrijk geneeskundig werk is verstokt geweest en die, zeker terecht, vermindering vreest van zijn geneeskundige bekwaamheid. Dat menschen, die alleen op groote afstanden extra hulp kunnen verkrijgen, niet met een waarnemer ingenomen zullen zijn, die, zooals zij zeggen, „op hen het komt leeren”, behoeft geen verder betoog.

Hoe het met deze geschiedenis zal gaan, is nog onbekend, maar wel is met zekerheid aan te nemen, dat de thans vrijkomende artsen niet met open armen ter waarneming zullen worden ontvangen. De arts, die thans opgeroepen zal worden, zal zijn best doen een ervaren waarnemer te krijgen en indien dit niet lukt, zal hij in vele gevallen voor goed afstand doen van zijn werkkring, omdat hij weet, dat, na de goed geslaagde reclame in verschillende bladen, zijn praktijk naar alle kanten zal worden verstrooid en er later jaren zullen moeten voorbijgaan, voordat hij zijn verdwaalde kudde weder bijeen zal hebben.

Er is in deze zaak met de beste bedoelingen gewerkt; maar ondervinding zal leeren, dat de algemeene publicatie zóóveel wantrouwen heeft opgewekt, dat er voor de sedert lang gemobiliseerde artsen, die zoo reikhalzen naar ander werk, weinig gelegenheid zal komen om kennis en ervaring op te doen in de burgerpraktijk.

Bilt Station, 4 Februari 1918.

A. M. KONING, arts.

BRIEFWISSELING.

VOORUITBETALING VAN DEN INTEEKENPRIJS.

Nogmaals brengen wij onzen lezers in herinnering, dat tot 15 Februari a. s. de gelegenheid bestaat tot voldoening van den inteeckenprijs bij vooruitbetaling, in welk geval die prijs *f* 0.50 minder bedraagt, dan indien later in het jaar daarover per quitantie beschikt wordt, t. w. voor leden der Maatschappij *f* 12.50 en voor niet-leden *f* 14.50. Deze bepaling geldt slechts voor hen, die niet door tusschenkomst van een boekhandelaar zijn ingeteekend. Het bedrag van den inteeckenprijs behoort aan den uitgever de Erven F. BOHN te Haarlem gezonden te worden, niet aan de redactie. De uitgever zendt aan hen, die op deze wijze vooruitbetalen, een bewijs van ontvangst. Die gelegenheid tot vooruitbetaling wordt den 15den Februari gesloten.

Redactie.
